

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XX. Quid sit, nihilum se dicere & maximum peccatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

CAPVT XX.

Quid sit, nihilum se dicere & maximum peccatorem.

ALios seduces, dicendo te nihil esse, & maximum peccatorum, si non sentias; sed te decipies, si id sentias, & non conformiter opereris, & consequenter te tractes & habeas. Quid putas est, nihilum esse? perinde nihil de te sollicitari, vt gloriam Dei quæras, ac sollicitaris de iis, quæ non sunt de relinquendo se penitus, & exinaniendo in omni patientiâ. An fortè impatiens esses contra eum qui aërem verberaret, aut iracundus aduersus illum, qui extra mundum in vacuo spatij imaginarij positus, in nihilum illud inane ictus mitteret & obiurgaret? Sic tu, si nihilum te putas, & vacuus tui es; in quantum potes, non debes commoueri ob quascumque iniurias: alioqui iam aliquid te esse æstimabis. Tuam reputationem & commoditatem quærere, cùm te dicas nihil esse, perinde erit ridiculum & otiosum, ac si nimium anxius esses, quomodo honoraretur & fortunaretur homo qui nondum creatus est, nec esset creandus. Quare ita debes affici erga te & tua, ac si non esses creatus.

At dum te nihil verè & seriò æstimas, mirificè

rificè te purgabis, ad munera Dei & ipsum Deum sine impedimento suscipiendum. Natura non suffert vacuum; nec Deus patitur manere humilem vacuum, quin statim ipse impleat. Deus vt fieret homo, exinaniuit se: nōne vt homo fiat Deus, vnus spiritus cum Deo, debet exinaniri? Exinanitio tui erit, te semper æstimare & curare tua, ac si merum nihil esses, nullam circa te cogitationem insultare, quæ sapiat aliquid tui, & terrenum; denudare te prauis affectibus & habitibus, vt nihil tui habeas, velut si recens à Deo creatus esses è nihilo. Deus se exinaniuit pro te, gerendo se ac si non esset; tuam salutem dumtaxat curans, velut si tu esses: tu ita cura diuina, quoad possis, quasi Deus esses. Debes exinaniri summo modo, & distare à te ferè infinito modo, plusquàm si non esses: quod fiet, si fias aliud per gratiam & amorem, transiens à te ad Deum, qui infinite distat à nihilo, & ab omni essentiâ. Duæ sunt gloriæ diuinæ voluntatis, amor & potentia: sed potentior videtur quodammodò amor, quàm ipsa omnipotentia, quæ te potest reducere in nihilum, non verò quomodolibet te facere vt sis aliud, neque vt natura hominis sit natura Angeli; in quo magis distares à te, quàm si fieres nihilum: sed amatus à Deo, & redamans Deum, absumpto omni affectu proprio,

Q 4 prio,

prio, humiliatâ voluntate suâ & annihilatâ, velut fit Deus indutus beneplacito diuino; nam licet in suâ essentiâ maneat, non manet in affectu erga se, sed conformis voluntati Dei; tam longinquus à se dissidens, ac si aliud esset. Homines non capiunt dolorem de alienis vulneribus, nec sentiunt contumeliam de conuitiis coniectis in alios: sic erga te, velut alienum, quædā possis, pro gloriâ diuinâ, non afficiaris ægrè tuâ contemptione.

Tum si te putas maximum peccatorem, consequenter omnia aduersa & infortunia, quæ aliis etiam accidunt, debes credere fuisse ob tua peccata & negligentias. Quidquid afflictionis Deus immittit, est pro peccatis in pœnam illorum & remedium; atque in hac vitâ, aliorum peccata in aliis quoque curat & punit. Igitur pro culpis meis, cum sim maximus peccatorum, omnia mala accident: cum pro peccatis accidant, cur pro peccatis aliorum, & non pro illis quæ sunt iniquioris? Prælia, pestes, fames, pœnæ sunt meorum scelerum, & remedia: omnia sunt beneficia mea, & supplicia mea: in cunctis exercetur circa me misericordia diuina atque iustitia: vbique pro me iustitia & pax osculatæ sunt, misericordia & veritas obuauerunt sibi; vt vbique, Domine, & in omnibus te timeam, amem, confundar de meâ malitiâ, & sperem de

de tuâ bonitate. Non miror tot calamitatibus afflicti mundum, siquidem me alit: ego velut Ionas sum causa huius naufragij, & ærumnæ multorum. Propter vnum peccatum Achan percussus fuit populus Dei innocens: peior sum ego; cur non præsumam propter me affligi multos innocentes communibus plagis? Ego anathema in medio tui sum, Israël; ego sufficio prophanare mundum. Ego tam impudens sum, vt cum sim maior peccator omnium, non faciam maiorem omnium satisfactionem pro me, & pro aliis quos audio affligi, cum eorum ærumnæ me credam esse causam. Omnibus iniuriam feci meis peccatis, omnibus debitor sum, & omnium pœnarum & humiliationis reus.

CAPVT XXI.

Gloria Dei querenda est semper.

Multum debes gloriæ Dei; ius est vt illi sis gratus, & studiosus. Gloriæ Dei debemus nostram essentiam, nostram redemptionem, nostram beatitudinem, & omne bonum. Propter gloriam suam omnia operatus est Deus: propter quam ita benefecit nobis & studuit, ius est vt illi solùm studeamus. O Deus Maiestatis, in omnibus rebus honorem nostrum curas: nonne ius est, vt honorem

Q

rem